

Parashat Shlach Lecha

Excerpt from *Yishmiru Da-at*
by Rabbi Zalman Schachter-Shalomi

לשבת מבורכים
תמוז התשמ"ג בארה"ק
written for the shabbat preceding the new
month of tammuz, 5743 / 1983 in the holy land

שלח לך אנשים
ויתורו את הארץ, (במדבר י"ג ב).
**Send out for yourself men
who will scout the land (Numbers 13:2)**

והשם
של צירוף
חודש תמוז
יוצא מפסוק
(אסתר ה' י"ג) זֶה אֵינְנִי
שׁוֹהָ לִי,
היינו הוי' למפרע.
והנה תמוז מזלו סרטן
ומדתו מדת יסוד-המים,
ועקרו בחי'
עקרת הבית ומשפחה.
האות המיוחדת לחודש הזה היא הח'
וחוש השמיעה
עולה על כל החושים.
The divine name, *YHVH*,
according to [the tradition of] permutation [of letters]
for the month of Tammuz
is found in [an acronym of last letters] from the verse,
(Esther 5:13) “*zeH (Heh) eynenU (Vav)*
shveH (Heh) li (Yod) / this is worthless to me,”
[which spells] *YHVH* backwards, [i.e. *HVHY*].
And consider: The sign of Tammuz is Cancer
and its quality is water sign
and its chief characteristic is the level of
wife as center of household and family,
[the astrological House of the home].
The particular letter for this month is *chet*
and sense, hearing,
which goes beyond all the senses.

כי עכשיו
החורבן
בשם אדנ"י
ולכן התפלל משה (במדבר י"ד י"ז)
ועתה
יגדל נא כח אדנ"י
כאשר דברת לאמור,
כי לע"ע
כח הדיבור נחלש מאד
כי (שמות י"ד ג') סגר עליהם
המדבר,
ואין פה-סח
(פרי עץ חיים - שער מקרא קדש פ' ד').
For this time of year, [a theme is]
the *churban* / destruction of the Holy Temple
in the name of *ADN"Y*
and, for this reason, Moshe prayed
(Numbers 14:17) “Now,
please, let the strength of *ADN"Y* be increased,
as You spoke, saying,”
for at this time,
the power of *DiBBuR* / speaking [right] is very weakened.
For, (Exodus 14:3) “Closed in upon them is
hamiDaBBeR / the power of speech”
and there is no *Peh-sach* / open mouth
(*Pri etz chayim - Shaar Mikra kodesh* 80:4).

אבל כאשר
 אם הבנים שמחה (תהילים קי"ג ט)
 אז הנוקבא
 משפיעה –
 היינו בחי' פועה
 (שמות א' ט"ו עיין רש"י שם)
 המילדת ותחיין את הילדים --
 ויעש להם בתים (שם כ"א).
 והנשים לא היו צריכות
 (יחזקאל ח' י"ד) לבכות את התמוז,
 כי
 (משלי י"ב ד') אשת חיל
 עמרת בעלה,
 אז נתגדל ונתקדש שמה רבא.

ואז הזכר מקבל
 והנקבה משפיעה,
 ובוה תלויה הנאולה השלמה.
 וחבל אשר בימינו אלו קשה
 למצוא זכר שיכול לכה"פ לפי שעה
 להיות מקבל של אהבה עזה ורבה
 הבאה מצד הנקבה.

ומשחרב ביהמ"ק
 נפסל קצת ענין
 העלאת מ"נ,
 העלאת הקורבנות,
 ונמלה טעם בשר כו'
 טעם ביאה ונתנה בעריות,
 (סנהדרין ע"ה).
 ותקון
 השכינה דווקא
 כשהמלכות עולה לכתר
 להיות עמרת בעלה.

But, when
 the mother of children is happy (Psalm 113:9),
 then *haNukvah* / the feminine
 is the bestower [of bounty] -
 and that's the level of Puah, [one of the
 G-dfearing midwives], (Exodus 1:15, cf., Rashi there)
 “the midwives” “but they saved the children alive”
 “and He made them houses” (ibid 21).
 And the women were told they must not,
 (Ezekiel 8:14) “weep for Tammuz,” [an idol
 of an ancient Near East deity], for
 (Proverbs 12:4), “woman of valor” is
 “crown of her husband,” [i.e. God],
 then we increase and sanctify the great name.

And then, the masculine receives
 and the feminine bestows,
 and on this depends the entire redemption.
 And it's a pity that in our time it is very hard
 to find males who are able, at least for a time,
 to be a recipient of the strong, plentiful love
 that comes from the feminine.

And from the time of the destruction of the Temple
 [when sacrifices were no longer offered, then the energies that
 had been empowered by the arousal from below, i.e.,]
 the raising of *mayim nukvin* / feminine waters,
 were somewhat diminished,
 [and only verbal prayer remained. Also diminished],
 the raising of the *korbanot* / sacrifices,
 “and the taste of meat was removed,” etc.,
 “the taste of sex was put into illicit things,”
 (*Sanhedrin* 75a).
 But [the “feminine waters” are our longing for]
 the “fixing of the *Shechinah*,” [i.e. redemption],
 when the [*Sefirah* of] *Malchut* rises to *Keter*
 to be the crown of her husband!

[Returning to the sentence dealing with the NAME of this month where Haman says that all this honor which he is getting from other is insufficient for him:]

והמן הרשע
כל מה שהי' לו בבחי'
יש לי רב (בראשית ל"ג ט'),
לא היה די לו
ממעם הפגם בנשמתו,
שכל זה איננו שוה לי,
כי אין לו סיפוק כל זמן
שיש מישהו אחר זולתו
שיש לו סיפוק.
המן רצה להיות היחידי
אשר המלך חפץ ביקרו.
ולהיפוך בקדושה
כולם נותנים באהבה רשות זה לזה
להקדיש ליוצרים
כי העיקר למקדשי שם
שיהיה לנח"ר
ליקרא דמלכא.

And Haman the wicked,
despite being on the level of,
"I have plenty," (Genesis 33:9)
could not have enough
because of the flaw in his soul
that, "all this is worthless to me," (HVHY),
for at all times, he was distracted
by there being someone else
for whom there was satisfaction, [i.e. Mordechai].
Haman wanted to be the only one
"that the king delighteth to honor."
But with holiness, it's just the opposite:
They all lovingly "give permission one to another"
to sanctify their creator
for the point is that in sanctifying the name
it will be a delight [to anyone, for another]
to honor the king.

וזה ג"כ חטאם של המרגלים
שהוציאו דיבה על הארץ
לומר שהארץ אוכלת את יושביה
(במדבר י"ג ל"ב).
והנה ארץ --
(בראשית ב' ד')
ביום עשות הוי' אלקים
ארץ ושמים -
היא המלכות
הוי' למפרע -
צירוף החודש הוי'הי.
ובחודש הזה (תהילים קי"ג ט')
אם הבנים שמחה --
הפירות מתבשלות ביתר
שאת ההשפעה בתוקפא דתמוז.

And this was also the spies' sin,
that they spoke ill of the land
saying, "The land consumes its inhabitants,"
(Numbers 13:32).
And indeed, land [is like *malchut*:]
(Genesis 2:4)
"On the day that *havaye elokim asot* / made
earth and heaven" -
i.e., [land is like] *malchut* [as it, too, produces],
havaye upside down -
permutation [of letters] for the month, *HVHY*.
And [especially] in this month, (Psalms 113:9)
"Mother of children rejoices" --
the fruits really ripen
because of plenitude of summer solstice.

ומפירות הארץ
 באים מצות רבות
 התלויות בארץ.
 והמרגלים כפי תורתם של
 אדמו"ר הזקן נ"ע
 לא החשיבו
 מצות התלויות בארץ,
 כי רצו יותר בלהם אבירים,
 היינו המן ובארה של מרים,
 ולא ביורה ומלקוש
 התלויים בזכות מעשה המצות,
 ובענני הכבוד
 שעליהם עמוד האש והענן,
 ולמה להם להכנס לספיקות
 של חריש וקציר
 בעולם שעלול להביא את האדם לחשוב
 (דברים ה' י"ז) כי כחי
 ועוצם ידי
 עשה לי את החיל הזה,
 אבל מתאוה הקב"ה
 שיהיה לו דירה בתחתונים
 ורצה בהרצאת יהושע וכלב,
 (במדבר י"ד ז') טובה הארץ מאד מאד.
 וכפי שתרגם אונקלס שם,
 'עד לחדא
 לחדא',
 יחידה שבנפש.
 ולכן אמר רחמנא
 'שלח לך אנשים, שיק נאר מענשן -
 שיהיו עצמאים
 ונקיים משוחד עצמם
 למצוא חן בעיני אנשים,
 ויתורו את הארץ,
 שילמדו תורת הארץ
 להכניס את התורה לתוך עיני הארץ.

And from the fruits of the land, [the seven species],
 many regulations are derived
 that depend upon [one living in] the land.
 And the spies, according to the teachings of
 our master the wise one (his soul in Eden),
 they, [the Jewish wanderers,] didn't think much of
 regulations that depend upon the land,
 for they much preferred "angel food,"
 i.e. Manna, and [water from] Miriam's well
 and not "the rains in their season"
 which depend on taking on the *Mitzvot*;
 and [they preferred] the clouds of glory
 upon which stood the pillar of fire and cloud.
 And why should they enter into uncertainty
 regarding the plowing and harvesting in a world
 that can bring a person to think that it is
 (Deuteronomy 8:17) "My strength
 and the might of my hand that has
 accumulated this wealth for me."
 But the Holy One of Blessing desires
 to have a dwelling below [among human beings,]
 and S/He prefers Joshua and Caleb's speech,
 (Numbers 14:7) "... [it] is an exceedingly good land."
 And as the Targum Onkelos (ibid) says
 "ad la-chada la-chada" / (meaning both
 exceedingly and singularly - like yechidah),
 i.e., *yechidah sheb'nefesh*.
 And that's why the merciful one said
shelach lecha anashim / shik nur menshen -
 [make sure the ones sent] will be self-governed
 and free of self-bribery, [i.e., honest with themselves]
 so that they find favor in the eyes of people,
 "viyaTuRu / who will scout out the land,"
 [i.e.], who will study the Torah of the earth
 to put the torah into earthly things.

translation by Gabbai Seth Fishman